

Univerzita Pardubice

Fakulta restaurování

Jiráskova 3

L i t o m y š l

570 01

„Restaurování kamenné sochy sv. Jana Nepomuckého, Kostelec u Jičína,“, bakalářská práce
Markéty Novotné, oponentský posudek

Bakalářská práce Markéty Novotné „Restaurování kamenné sochy sv. Jana Nepomuckého, Kostelec u Jičína“ se zabývá problematikou, v poslední době bohužel častější, a tou je restaurování kamenných soch zdevastovaných haváriemi a nebo, jak je to v tomto případě, vandalsky poničenými sochami při pokusu o jejich zcizení.

Předkladatelka práci pojala obsírně, správně začíná základními údaji o památce, jejím popisem, ikonografií a cíly všech průzkumů. Na to navazuje podrobnou praktickou částí restaurátorského zásahu na soše sv. Jana Nepomuckého s velmi obsáhlou fotodokumentací a grafickou částí. Zde autorka prokázala velmi dobrou orientaci v problematice restaurátorských postupů a zásahů, které podrobně popisuje včetně zjištěných výsledků a navrhovaných restaurátorských kroků. Je třeba vyzdvihnout rozsah a podrobnost dokumentační části, která nezahrnuje jen stav sochy před a po restaurování, ale i jeho průběh včetně zakreslení poškození, znečištění, všech odběrů k analýzám a výsledky těchto zkoumání. Seznam použitých materiálů je podrobný, důležité je i uvedení použité literatury a pramenů (Katalog k výstavě Josefa Jiřího Jelínka ale patří do seznamu literatury ne k průzkumům). Důležité je, že je připojen i rozsáhlejší doporučený režim údržby památky po restaurování, který často v restaurátorských zprávách chybí a nebo je velmi stručný, a úvaha, zda a jak prezentovat takto poškozenou sochu in situ s uvedením možností jejího zabezpečení nebo umístění v interiéru a provedení kopie.

Převážně k první části bakalářské práce mám některé, většinou formální připomínky. Poznámky je třeba psát jedním způsobem, buď na každé straně pod čarou nebo na konci textu. Odkazy je nutné číslovat za sebou a neuvádět u poznámek v dalších částech textu čísla prvních citací.

Kapitoly o restaurátorském průzkumu a jeho cílech dokládají, že autorka ví a zná, co mají jednotlivé průzkumy zjistit a jak mají probíhat. V textu jsou sice cíle uvedeny, ale vzápětí jsou popsány postupy a závěry, které se většinou v téměř shodném znění objeví i v kapitole Vyhodnocení restaurátorského průzkumu.

Je přínosné, že se Markétě Novotné podařilo vyhledat starší fotodokumentaci této sochy a že pátrala i po archivních materiálech i když patrně s negativním výsledkem.

Je nutné kladně hodnotit i hledání obdobných sochařských vzorů, více si ale zaslouhuje zdůvodnění, proč je socha z Kostelce srovnávána s produkcí kosmonoských Jelínků. S tím souvisí i uvedení důkazů, že autorství a datace sochy byly potvrzeny (na str. 34 textu to chybí). Rovněž není publikována socha sv. Jana Nepomuckého na čp. 106/42 v Mladé Boleslavi, která má podle autorky bakalářské práce shodnou kompozici s restaurovanou sochou a je pro srovnávání a atribuci kosteleckého díla velmi důležitá (str. 109).

Při otevření hrobu v 18. století nebyla nalezena neporušená část jazyka, jak autorka uvádí na str. 107, zde by bylo vhodné tento nález trochu upřesnit a vysvětlit, stejně jako specifikovat údaj, že mladší historické zdroje uvádí nevyzrazení zpovědního tajemství jako jeden z důvodů smrti sv. Jana Nepomuckého (str. 106).

Protože i přes výše uvedené připomínky prokázala Markéta Novotná značnou orientaci v restaurátorské problematice a určité znalosti kunsthistorické i ikonografické, doporučuji její bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji stupeň výborně minus.

PhDr. Václav Paukert

Pardubice 18. 9. 2011

Oponentní posudek bakalářské diplomové práce Markéty Novotné

„Sochařská tvorba Martina Krupky“.

Diplomantka si za téma své bakalářské diplomové práce zvolila dosud v zásadě nezpracované dílo významného východočeského barokního sochaře Martina Krupky. V úvodní stati stručně přiblížila kulturně historické prostředí 18. století, následují údaje o samotném umělci, vymezení jeho stylu a katalog díla.

Na prvních stranách práce předkládá studentka velmi stručný, nicméně ucelený souhrn zásadnějších aspektů, ovlivňujících výtvarné prostředí vrcholného a pozdního baroka v českých zemích. Vytknout zde můžeme – krom jisté povšečnosti, která však odpovídá rozsahu a zaměření práce – několik faktografických nepřesností (zejména zmínku o zakládání akademií).

Kapitola zpracovávající biografické údaje Martina Krupky staví na novém archivním výzkumu a přináší řadu nepublikovaných, velice cenných informací o sochařově životě a tvorbě, včetně nových atribucí a datací. I zde je však možno vytknout některé chyby, které ovšem nejsou příliš závažné a lze je považovat spíše za překlepy.

Následuje kapitola zasvěceně definující sochařův rukopis. Zejména co do formálních a materiálních aspektů lze této části textu stěží cokoli vytknout. Navazující katalog díla je podrobně zpracovaný a logicky strukturovaný.

Studentka zvolila téma své práce velmi vhodně – kvalitní Krupkovo sochařské dílo i jeho dosud prakticky neznámé biografické údaje tvoří problematiku, jež čekala až doposud na odborné zpracování. Toho se tématu dostalo v míře odpovídající požadavkům kladeným na bakalářskou diplomovou práci. Text je psán živým, dosti kultivovaným jazykem, je řádně opatřen poznámkovým aparátem a dostatečnou obrazovou dokumentací. Výše zmíněné výtky jsou drobnějšího rázu, ortografické prohřešky se v práci vyskytují jen v obvyklé míře; Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji její hodnocení stupněm *v ý b o r n ě*.

Mgr. Petr Horák